

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/138/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010578
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6122010578.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a Mgr. Jána Bednára, na neverejnom zasadnutí dňa 29. novembra 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného P. A. proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7PP/36/2022 zo dňa 25.10.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného P. A. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 7PP/36/2022 zo dňa 25.10.2022 senát Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného P. A. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/54/2019 zo dňa 11.09.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/15/2020 zo dňa 04.03.2020 vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/65/2019 zo dňa 08.01.2020 vo výmere 2 roky a 4 mesiace so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 25.10.2022 sťažnosť, ktorej písomné dôvody doručil okresnému súdu prostredníctvom svojho obhajcu dňa 08.11.2022. Uviedol, že sa nestotožňuje s napadnutým uznesením ani s jeho odôvodnením. Podľa názoru odsúdeného, účel trestu spočívajúci v prevýchove páchatela trestnej činnosti vzhľadom na trvanie výkonu trestu ako aj hodnotenie ústavu na výkon trestu bol naplnený a ďalšie trvanie výkonu trestu nie je u odsúdeného nevyhnutné. V tejto súvislosti poukázal predovšetkým na hodnotenie ústavu, kde odsúdený upriamil pozornosť najmä na to, že doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný, ale bol 4-krát disciplinárne odmenený, pričom na návrh ústavu bol odsúdený premiestnený do výstupného oddielu s miernejším režimom a s výchovnými aktivitami za účelom zníženia rizika sociálneho zlyhania. Odsúdenému boli udeľované disciplinárne odmeny každý rok, teda jeho správanie je vo výkone trestu na požadovanej úrovni dlhodobo. Nemožno potom súhlasiť s rozhodnutím okresného súdu, ktorého odôvodnenie si v určitých častiach vzájomne protirečí. Záverom dodal, že v prípade podmieneného prepustenia by bol odsúdený ochotný prijať možnosť sprísneného režimu kontroly technickými prostriedkami a podrobiť sa dohľadu probačného a mediačného úradníka. Na základe uvedeného potom navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie a sám odsúdeného podmienenčne prepustil, alternatívne, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu v inom zložení senátu alebo inému okresnému súdu v obvode krajského súdu.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože u neho neboli splnené zákonné podmienky vyžadované ust. § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Okresný súd pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva odsúdeného na obhajobu rozhodol na verejnom zasadnutí v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere dôkazy správne vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne a odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým úvahám obsiahnutým v ust. § 176 ods. 2 Trestného poriadku. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia okresným súdom, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil. Sťažnostný súd považoval za potrebné doplniť, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné splnenie ako formálnych, tak aj materiálnych podmienok vyžadovaných Trestným zákonom.

Formálnymi podmienkami možno rozumieť vykonanie pomernej časti uloženého trestu odňatia slobody, požadovanej zákonom (§ 66 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného zákona), t. j. vykonaním dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody v prípade, ak bol odsúdený uznaný za vinného zo spáchania zločinu (§ 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona). Odsúdený podal návrh na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dňa 29.07.2022, a síce po vykonaní dvoch tretín trestu odňatia slobody uloženého mu vo výmere 3 roky rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/54/2019 zo dňa 11.09.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/15/2020 zo dňa 04.03.2020 a trestu odňatia slobody uloženého mu vo výmere 2 roky a 4 mesiace rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/65/2019 zo dňa 08.01.2020. Vzhľadom na uvedené, aj sťažnostný súd považoval formálne zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnené.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení, vychádzajúc z ust. § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona, musí súd z hľadiska splnenia materiálnych zákonných podmienok zhodnotiť konanie odsúdeného pred spáchaním trestného činu, jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody a zároveň reálne zhodnotiť predpoklad, či v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Pokiaľ ide o splnenie prvej materiálnej podmienky, ktorou je plnenie povinností odsúdeného v rámci aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody, možno konštatovať, že odsúdený túto podmienku nespĺnil. Relevantným pre posúdenie správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody je obsah hodnotenia, vypracovaného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého vyplýva, okrem iného, že jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, plní príkazy a pokyny príslušníkov, je pracovne zaradený v ktorej súvislosti získal 4 disciplinárne odmeny avšak naproti tomu už počas obdobia výkonu väzby (ktoré obdobie sa zaráta do doby výkonu uloženého trestu odňatia slobody, z ktorého dôvodu je nevyhnutné vziať do úvahy aj správanie odsúdeného počas výkonu väzby) nebolo jeho správanie spočiatku na požadovanej úrovni a dostal sa do rozporu s právnymi normami platiacimi v podmienkach výkonu väzby nerešpektovaním časového rozvrhu dňa a nepovoleným nadväzovaním kontaktov, ktoré previnenia sa zaobišli bez udelenia disciplinárnej sankcie. Následne aj po nástupe na výkon trestu prišiel do rozporu s tam platnými právnymi normami tým spôsobom, že sa dostal do

fyzického konfliktu s iným odsúdeným a takisto prenášal veci z pracoviska. Sťažnostný súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že počas mimoriadneho opustenia ústavu bolo správanie odsúdeného slušné a bola mu zmiernená diferenciatná skupina na výstupný oddiel s miernejším režimom, na druhej strane je ale potrebné konštatovať, že k spáchanej trestnej činnosti zaujímal odsúdený len čiastočne kritický postoj, pričom svojím správaním a plnením povinností počas výkonu trestu odňatia slobody splnil podmienky na podmienené prepustenie len čiastočne, preto hodnotiac uvedené, sťažnostný súd musel prisvedčiť záveru okresného súdu, že odsúdený prvú materiálnu podmienku pre podmienené prepustenie nesplnil.

Z hľadiska prijatia záveru, že od odsúdeného je možné očakávať vedenie riadneho života (druhá materiálna podmienka), je potrebné zohľadniť okolnosti predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (R 5/2017). Okresný súd správne prihliadol na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je podľa hodnotenia ústavu menej priaznivá s poukazom na stredné riziko recidívy trestnej činnosti. Hodnotiac osobu odsúdeného, okresný súd takisto správne prihliadol na kriminálnu minulosť odsúdeného, z ktorej je zrejmé, že odsúdený bol doposiaľ až 14-krát odsúdený za rôznu trestnú činnosť vrátane trestnej činnosti majetkovej či závažnejšej násilnej trestnej činnosti, čo svedčí o jeho laxnom postoji k dodržiavaniu právnych noriem. Bez významu takisto nie je, že odsúdený začal s páchaním trestnej činnosti už ako mladistvý a v jej páchaní pokračoval prakticky naprieč celým doterajším životom, a to nielen na území Slovenskej republiky, ale aj v zahraničí. Je evidentné, že ani viacnásobné odsúdenia a uložené tresty neboli pre odsúdeného dostatočným poučením a nemali naňho dostatočný výchovný a nápravný vplyv.

Možno preto bez najmenších pochybností konštatovať, že predošlé odsúdenia a vykonané tresty u neho nevedli k náprave, neboli pre neho dostatočným ponaučením, keďže do rozporu so všeobecne záväznými právnymi normami sa dostával opakovane v priebehu života. Odsúdený vlastným pričinením nevyužil skoršiu možnosť riadne sa začleniť do spoločnosti a preukázať, že sa napravil. Zohľadňujúc menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a stredné riziko recidívy trestnej činnosti krajský súd konštatuje, že práve predčasným ukončením výchovného pôsobenia uloženého trestu a participácie na programe zaobchádzania v podobe podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebolo možné dosiahnuť jeden z účelov trestu, a síce vytvoriť podmienky a pripraviť odsúdeného na riadne vedenie života po výkone trestu a odradiť ho od recidívy trestnej činnosti.

Aj podľa zistení krajského súdu je preto u odsúdeného ďalší výkon trestu odňatia slobody potrebný, a to predovšetkým z dôvodu, aby bol naplnený reálny predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život.

V prípade prognózy budúceho správania sa odsúdeného je potrebné prihliadať aj na prostredie, v ktorom sa odsúdený ocitne po podmienenom prepustení. Z hodnotenia odsúdeného ústavom a z ďalšieho obsahu spisového materiálu sú evidentné dobré rodinné vzťahy medzi odsúdeným a jeho rodinou, predovšetkým s rodičmi, súrodencami a širšou rodinou, s ktorými je v kontakte aj počas výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd však musí konštatovať, že ani dobré rodinné vzťahy samy osebe nedávajú záruku na ďalšie správanie sa odsúdeného, jeho nápravu a vedenie riadneho života. Je potrebné zdôrazniť, že vzájomné sociálne väzby medzi odsúdeným a jeho rodinou ho doposiaľ žiadnym spôsobom neodradili od opakovaného páchania druhovo pestrej trestnej činnosti. Podľa názoru krajského súdu, preto ani dobré rodinné vzťahy nedávajú záruku za vzorné a spoločensky konformné správanie sa odsúdeného v prípade jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu na slobodu. Navyše, sťažnostný súd dáva do pozornosti, že v prípade konania o podmienenom prepustení odsúdeného sa jedná o konanie návrhové, pričom odsúdený je jedným zo subjektov, ktoré disponujú návrhovou iniciatívou (§ 415 ods. 1 Trestného poriadku) a ktorý by vzhľadom k charakteru tohto konania mal preukázať, že prostredie, v ktorom sa ocitne po prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu na slobodu, bude mať pozitívny vplyv na jeho prevýchovu a dáva záruku, že odsúdený sa ďalšej trestnej činnosti viacej nedopustí. Uvedené skutočnosti však ani odsúdený žiadnym spôsobom nepreukázal.

Za listinu preukazujúcu požadované okolnosti nemožno považovať ani list matky odsúdeného, z ktorého je síce zrejmé, že vzťahy s rodinou sú na dobrej úrovni, rodina za odsúdeným stojí v dôsledku čoho mu opätovne evidovali trvalý pobyt na adrese rodičov, avšak krajský súd musí dať do pozornosti, že sa rovnako jedná o prostredie, z ktorého odsúdený vyšiel a v ktorom sa nachádzal počas doterajšieho života a ktoré prostredie ho doposiaľ žiadnym spôsobom neodradilo od páchania druhovo pestrej protiprávnej

činnosti už od mladého veku. Podľa názoru krajského súdu potom hodnotené rodinné prostredie nie je spôsobilé poskytnúť dostatočnú záruku za to, že by v prípade podmieneného prepustenia odsúdeného na slobodu bolo možné jeho správanie korigovať spoločensky požadovaným spôsobom a eliminovať tak obavu z ďalšieho páchania trestnej činnosti.

V závere sťažnostný súd uvádza, že okresný súd v prejednávanej veci správne prihliadol na povahu spáchanej trestnej činnosti, ako aj na zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktoré zaradenie na výkon trestu svedčí o tom, že v prípade odsúdeného sa vyžaduje prísnejšia forma spôsobu výkonu trestu.

Keďže v súčasnosti nie je možné vysloviť reálny predpoklad, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, ďalší výkon trestu odňatia slobody je u neho dôvodný.

Pre úplnosť dáva krajský súd do pozornosti, že nevzhliadol žiadny relevantný dôvod pre postup podľa § 194 ods. 4 Trestného poriadku tak, ako to odsúdený žiadal, preto nenariadil nové prejednanie veci prvostupňovým súdom v inom zložení senátu alebo iným okresným súdom v obvode krajského súdu, a to aj z toho dôvodu, že napadnuté rozhodnutie považoval za zákonné a vecne správne, preto uznesenie okresného súdu nezrušoval.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaním ustanovením ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.